

מים והקרים. היה על השומרים לעבור מஅחורי הקיר ולבזוק את הדלותות הקרוועות בכל חצר לכיוון החכורה זרעת הסלעים — אם לא נפרצה איזו מהן. בלילות גשם היו נעליהם והעבאיה שעלייהם, ספוגים מים. היו נכנים, בין סיבוב לסיבוב אל בקתה התבונ שلنנו להתחמס וליבש קצת את לבושים. אמא השגיחה בכם והיתה מקפידה שתמיד יימצאו שם שני פחים לישיבה "נוחה" בעבורם.

פעם, התנסיתי גם אני במין סיבוב כזה מאחורי הקיר. אמנם בליל קץ חם ולא בלילה גשם ואפ-על-פייכן הייתה זו העזה מצדיך.

...ואיך קרה הדבר? פשוט מאד. ערב אחד יצאתי עם חברתי לטיפיל ברוחבה של המושבה. פגשנו בשומר שבסיל (שבתאי) — שבטייל ובהברה אשכנזית — שבסיל) והוא נלווה אלינו. בקצת הרחוב אמר שעליו לעשות דור (סיבוב). תוך כדי שיחה, נזרקה לחלל הצעה שאנחנו הבנות, נעשה את הדור. אני הסכמתי מיד בתנאי שלאך מאחורי הקיר המוכר לי יותר, בצדבו גרנו אנחנו, לחברתי שגרה ממול — גם לה יהיה הקיר המוכר. שבסיל נתן לי משrokית (על כל צרה שלא תבוא) ואניפתחתי מיד במשימה. הלכתי לאיטה ולא פשחתי על אף דלת אחת מבלי לבדוק ולראות אם אמנם היא נعلاה. אני מודה ומתוודה ש"הטיול" ב'חשת הלילה בין הסלעים כשאודוטו-טו יזink מישחו מאחורי הסלע — היה "קצת" מפחיד ואפ-על-פייכן לא עשיתி מלאתני רמיה ולא פשחתי כאמור, על בדיקת כל הדלותות. השטדלתי להיות שקטה ולא לאבד מאומץ הלב ששיגلتני לי מazz עמדתי על דעתך. הסיבוב נגמר בכ"י טוב. איש לא יזink מאחורי הסלעים. כשהגעתי למקום המפגש בקצתו